

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- пуномоћник оштећених Славица Јовановић,
- сви оптужени и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића, Градимир Налић, бранилац оптуженог Милана Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Жељка Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Дарка Перића, Бранко Димић бранилац оптуженог Радисава Јосиповића, Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића, Драгана Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Александра Николаидиса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 44 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се испитивање сведока Паве Антоловића врши путем видео-конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел и судијског помоћника Вишег суда у Београду Гордане Илић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ такође да за данас позвани сведок Јосип Лукетић није приступио у Жупанијски суд у Вуковару а Вишем суду у Београду прослеђено отпусно писмо Клиничке болнице Осиек у коме је констатовано да болује од малигног тумора левог плућног крила.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Антоловићу. Да ли се чујемо?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујемо се. Име Вашег оца? Ови лични подаци које сте дали 19.11.2007. године, по замолници суда у Београду Жупанијском суду у Вуковару, од оца Стјепана, умировљеник, Ловас, ул. Крањчевића бр. 38, рођен 41.године, са окривљенима несродан. Јел ти лични подаци стоје и даље? Ништа се није мењало? Да ли ме чујете господине Антоловићу? Ова Ваша адреса и даље је иста Крањчевићева бр. 38 је ли тако?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ја Паво Антоловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете? Да ли ме чујете господине Антоловићу?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Чујем само некако то мени, пишти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је нека микрофонија. Да ли ме сада чујете?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: А чујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику Жупанијског суда у Вуковару, Кир.887/07 од 19.11.2007.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок дужни сте истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву понављајући ове речи које је изговорим. Заклињем се.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Пред Вишим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Све што је о мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не о Вама, него, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Све што ми је познато ја ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опоменут, упозорен, након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Антоловићу, пред судом у Београду води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића, Жељка Крњајића, Миодрага Димитријевића, Дарка Перића, Радована Влајковића, Радисава

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Јосиповића, Јована Димитријевића, Саше Стојановића, Драгана Бачића, Зорана Косијера, Петронија Стевановића, Александра Николаидиса. Предмет ове оптужнице је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у 10-ом и 11-ом месецу 91.године, и ближи предмет оптужбе је страдање цивила у нападу на Ловас, затим у том периоду убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и страдање цивила на такозваном минском пољу у том догађају. Испричаћете суду шта је Вама у вези свега овога познато у том периоду почев од напада па надаље јесте ли били у Ловасу? Где сте били и пред нама се овде налази неких Ваших 5 исказа додуше сви су онако краћи, давали сте у Окружном суду у Шибенику 24.4.93. године, два исказа на главном претресу пред Жупанијским судом у Вуковару 22.10.2003., 12.11.2003., и по замолници и још један пред Жупанијским судом у Вуковару 26.8.2004., и по замолници овог суда 19.11.2007.године, такође у суду у Вуковару. Испричаћете суду шта Ви знате све о овим дешавањима у Ловасу у десетом и једанаестом месецу 1991.године. Изволите. Јесте ли ме чули господине Антоловићу?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ловас кад је пао 10.10. ми смо били у подруму код сусједа, бачена је бомба у подрум и истерали су нас из подрума напоље и кад су нас постројили једног у колону по једног, тамо је било «реч немојте да вас потучемо». Е, уствари, нису нас потукли нег су рекли да ћу ја као, да ћу ја настрадати. И јесте и било је тако, кад смо дошли у задругу ловашку мене су одма одвојили у комбајску радиону, тамо су ме поштено истукли и овај, говори истину ди ти је син? Ја кажем не знам, утеко је. Немамо времена, овај уперио пушку овај уперио пиштољ. Игром случаја ја сам се дерао као медвед, дође Мићо Девчић каже не дирајте га, он није крив. И онда су ме пустили и седио сам на цистерни ди се вода слијева за, кишница заправо. И ту сам седио док народ није отишо својој кући које су купили. Е онда сам ја отишо у радиону, онда је један из ти паравојни јединица реко «ја сам плаћен да убијам каже, а не да ту ја вас каже чувам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало приближите се микрофону да Вас јасније чујемо.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Овај је реко каже «немој да вас ја потучем каже, јер ја сам се дошо борити а не каже да вас браним». Ја шутим, ништа ја не говорим. Онда смо кад је тај народ отишо

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

кући које су покупили, онда смо ми ту ноћ преспавали, не преспавали, били као у затвору у нашој механичкој радиони. Е, игром случаја, сутра ујутру формирала се радна јединица. Ђуро Продановић он је дошао и чита је радну јединицу. Игром случаја ја нисам био у тој радној јединици, ја сам био у кухињи од 11.10. ту негде до 25, 26.11. док ми није старац умро, е онда за тај покоп сам ја изгубио три дана док нисам га сахранио. Кад сам га сахранио, онда више нисам био у кухињи него сам ишо на орање, спремање за жито, пшеницу сијат. Од онда ја нисам имо више никакве везе ни с ким, ја сам био стално на орању и тако ја са Србима нисам имао никакве везе зато што ме је један Ловашчанин шеф радионе Миленко Рудић, он је мене стално одвајао од Срба да ја нисам с њима заједно у групи. Ја сам такорекућ док нисам изашо ван, 26.12. стално био сам, радио напољу, нико са мном није био никако. Е ондак, кад сам давао изјаву још овај у Шибенику, онда ме питала исто суткиња само то, оћете ми рећи истину? Ја кажем оћу ако знам. Јел сте видели својим очима да су убијали народ? Е реко, то нисам видио. У ствари, и нисам видио. Ја сам био увијек одвајан од њих да сам ја био посебан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све што сте имали да нам кажете?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па то је све, заправо овај, онда сам на Бадњак су дошли, ја сам радио негде око 3 сата, дошли су двојица из паравојних јединица и каже «ајде каже у милицију, ти још ниси испитан», нисам ја био испитан него остави ножић мали, остави кључеве од трактора, извади каиш из хлача и ајде у подрум. И свака два сата по леђима. Е кад сам други дан Божића требо ић кући, онда каже нисам ја дао изјаву, морам ић у полицију дат изјаву. Ја сам ошо, моро сам дат изјаву, кад ми је човек реко каже «па Ви нисте криви», па нисам ја крив а што ја можем, кажем, ја сам тако прошо и готово је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Антоловићу сад ће Вам странке у поступку, веће постављати питања. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Антоловићу, ја заступам оптужбу у овом поступку, поставићу Вам неколико питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека режија прати шта се дешава у судници да усмери камеру према тужиоцу, а не према већу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре овог напада 10.10. како сте Ви рекли, да ли сте Ви имали некаквих непријатности, сукоба са Вашим

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

мештанима припадницима српске националности? Да ли сте ме чули извињавам се.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре овог напада 10.10.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, пре тог периода да ли сте Ви имали неких непријатности или сукоба или било каквих неспоразума са Вашим комшијама, мештанима припадницима српске националности?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ја нисам никад ни с ким имао никаквих сукоба. Ни с једним, јер ја сам више радио у њиховом крају него што сам радио у нашем, оро, сијо и радио све послове. Ја нисам ни с ким имо ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично имали некакву информацију или да ће уследити некакав напад на Ваше село пре тога?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ја о томе нисам знао ништа, него само тај дан кад ће бит напад, онда су минобацачи тукли, одакле су тукли ја немам појма, јел ми смо били у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да ли је било неких преговора пре овог напада са војском да не дође до напада на село?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ја о том не знам ништа, ко је ишо преговарат, ко није ишо преговарат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате нешто о евентуалном постојању некакве организације? Некаквих стража око села пре овог напада који сте Ви као мештанин евентуално организовали?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не знам ја о стражи ама ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у време напада сте се затекли у том подруму?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесте. Ја сам био у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте код суседа. Можете рећи име тог суседа?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Име, име тог суседа у чијем подруму сте били у време напада?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Павличић Антун.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Да ли се можете сетити отприлике колко вас је било у том подруму и ко је од Ваше породице био у том подруму?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: А што дјеце, а што нас одрасли било нас је негде од 16-18, није било више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је некаква бомба пала, експлодирала и да је само Ваша жена лакше повређена. Можете нам.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ближе описати.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Био је прозор од дворишта и кад је стакло пукло, ја сам се окренио на једну страну и видим код други врата излазни ди стоји бомба, ја кажем бомба реко, сагињите се. Ја жену уватим за врат и сагнем је, ал свеједно је добила по леђа. То њој сад смета, треба вршит операцију а не сме, јел то је у самој кичми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да после долазе неки војници и изводе Вас из тог подрума и одводе у двориште задруге.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па јесте, прво су нас истерали из подрума и пред почетак код комшијине куће поредали нас у један ред и кажу овај, оћете сад да вас ја све потучем. Ми смо сви шутили, не сме нико ниш касти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико је тих војника било и какве су униформе имали?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па имали су ове обичне пушке «М-48», нису имали калашњиков.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А униформе?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве су униформе имали дал се сећате?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па имали обичне униформе, војничке, оне шарене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте међу тим војницима учили ако их је уопште било некога од Ваших мештана које сте Ви познавали?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте сутрадан распоређени у кухињу где сте радили у кухињи у тој задрузи ако сам Вас добро разумео?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да, ја сам радио у задрузи ал сам ето кажем, игром случаја, ја сам отишо за куvara и био сам кажем Вам од 11.10., ту негде до 25-26.11. у кухињи док ми старац није погинио, овај умро, не погинио. И за ту сахрану сам изгубио три дана и онда сам добио распоред на орање.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Чули смо. Док сте након завршетка тог рада у кухињи ако сам Вас добро разумео, у кругу те задруге да ли сте после тога ишли и спавали кући па се ујутру враћали на посао или сте све време били ту негде у тој задрузи?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, ја сам ишо редовно својој кући спават.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте после тог напада 10.11. Ви лично 0видели неке лешеве по селу побијених људи?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да су неки људи страдали у том нападу и ако јесте да ли знате име неког ко је страдао у том нападу?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Нико нама није рекао за напад да ће бити, то је све утекло из села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли сте.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: А ко је осто, осто. Ко није, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви 10-ог, 11-ог, 12.-ог и 13.-ог, наредних неколико дана видели било какве лешеве по Ловасу?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко рекао да је таквих лешева било?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Није мени нико ништа реко, знате зашто? Зато ми нико ништа није реко, ја сам био радио у кухињи, нико мене није дирио у кухињи, ја сам своје радно време одрадио и онда ишо кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Само што смо морали носит не знам ја не могу Вам рећ колико дана, бјелу крпу на левој руци до лакта је морала висити да се зна да смо се предали. И на капијама од кућа бјели столњак да се зна да је се та кућа предала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се таква врста обележавања односила само на Вас припаднике хрватске националности или на све мештане Ловаса?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, нисам разумео одговор. Да ли се та врста обележавања тим белим тракама и плахтама односила само на вас мештане припаднике хрватске националности или можда и на друге мештане припаднике других националности?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: То Вам је било више на хрватској националности, више Хрват, него што овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви уопште чули за то време од напада па надаље да је било погинулих људи, Ваших мештана у Ловасу. Значи, нисте видели непосредно а да ли сте чули од некога да је тога било?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не. Нисам чуо, кажем Вам, ето ја Вам говорим искрено, ја сам имо своје радно мјесто, радно мјесто сам поштиво и мене нико није дирио. Чак ни ноћу кад сам долазио кући на спавање, није ме нико дирио ни један дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време док сте радили у тој кухињи, да ли Вам је познато да ли је негде у простору те механичке радионице, тог простора било неких просторија где су, ако су неки људи доведени, па испитивани.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Било је постројити људи кад сам ја дошо, сад не могу Вам рећ тачан датум кад су ишли на минско поље, били су људи ту ноћ преспавали у тој нашој радиони, ја кад сам скухо доручак, наишо је само један из паравојни јединица и реко ми овако каже «матори, навуци капу на челу да не видиш ништа». Ја сам то морао направити и отишо сам у једну зграду да не гледам. Дал су они њи тукли ил нису, ја то Вама сад не могу рећ. Ја нисам видио, нисам смео гледат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тих првих дана после напада, значи, десетак наредних дана да ли Вам је познато да ли су неки људи Ваши мештани довођени негде ту у тај простор и да је ту било некаквих саслушања, малтретирања, да ли сте Ви то.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Није било малтретирања. Код мене малтретирао мене нико није. Кажем Вам на Бадњак сам дошо кући с посла и одвели ме у милицију, узели кључеве од трактора и малу бритвицу и ајде у подрум а кад смо дошли у подрум, свака два сата је била исплата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви пре свих ових догађања познавали Љубана Деветака оптуженог?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па слушајте, ко ће њи познавати кад су то су све странци, паравојне јединице, то су странци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам за име да ли сте познавали Љубана Деветака пре свих ових догађања?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ја Љубана Деветака познајем од дјетињства али ја њега нисам нигде видио у униформи да је он био и шетао по Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га уопште видели било како да је био обучен? Да ли сте га виђали? Да ли сте се сретали с њим?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Једино било је оно морали смо ко оће да изађе ван из села, потписати кућу и имање да остављаш знате? Е кад сам ја хтео ићи ван, онда је он већ био у цивилу, седио у задруги у канцеларији и ја кад сам дошао до њега реко «Љубане, ја би изашо ван» каже «моћеш изаћ ван, нико ти ништа неће».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли Вам је тада при томе рекао да морате оставити имовину САО Крајини?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да. Није он мени рекао, него је то само било речи да се оставе имања нико није никога приморавао да мора оставити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У записнику о Вашем испитивању у децембру, новембру 2007.године, стоји да сте Ви рекли Љубана Деветака сам видео у цивилу код задруге још у десетом месецу, тада.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесте, када је опремио задругу, онда сам га видио у цивилу. Прије га ја видио нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је он био у задрузи?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он био у задрузи? Шта је Љубан Деветак радио у задрузи?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па он је био ондак директор задруге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био директор задруге пре њега?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је пре њега био директор задруге?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па, прије њега био је Рендулић Адам, а када је Ловас пао, онда је био кад се то све смирило онда је преузео он да буде директор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овој изјави како је овде констатовано, стоји да сте потписали Љубана Деветака сам видео у цивилу, тада сам потписао изјаву да сву имовину остављам САО Крајини, то је Деветак тражио да се имовина мора оставити ако се жели изаћи ван из села. Да ли је то Вама Љубан Деветак тако рекао?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Љубан мени то није рекао, нег сам ја то отишо и сам потписо и дао.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коме сте потписали и где сте отишли и коме сте такву изјаву потписали?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: То се писало у мјесном уреду, то се писало у мјесном уреду, ко оће оставити имање може ић ван, то се није писало у полицији нигдје, само у мјесном уреду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали Милана Девчића пре ових догађања?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Милана Девчића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Милана Девчића сам познавао, па он ми је спасио главу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате шта је он био у то време након пада Ловаса, шта је био у Ловасу?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Он је био исто потрчко као и други, трећи. Неку ситну дужност је обављо, а какву је обављо ја Вама на могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Милана Радојчића?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милана Радојчића.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесам, били добри пријатељи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време да ли сте га виђали? Од пада Ловаса па надаље?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Није мене Милан никада ништа ни пито.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је он био и шта је радио у Ловасу у то време?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: А то, не знам ја шта је он радио у Ловасу, шта није, јер њи се није видило ди су они, они су имали свој посао, ми смо имали свој посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Жељка Крњајића?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте њега виђали тих првих дана у Ловасу након заузимања Ловаса?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, нисам га ја виђао нигде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у то време упознали по имену или по надимку било кога од тих војника, било да су како Ви кажете паравојска или друга војска, да ли сте.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, ту су биле паравојне јединице све док нису дошли из Бачке Тополе прва војска да их смене.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте запамтили било које име или надимак некога од тих које сте сретали у Ловасу тих првих десетак-петнаест дана?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам више питања. Хвала Вам господине Антоловићу.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Хвала.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан Паво. Оптужени Љубан Деветак.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Молим?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кажем, добар дан Паво, оптужени Љубан Деветак.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам пар питања за тебе Паво.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па не знам ја.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си био затворен 17.ти на 18.-ти 91.године?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ди сам био? Нисам био, ја сам био слободан, ја нисам био нигде у притвору.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си 18-ог ако тог дана кад се десило то минско поље на оној детелини код боровске фабрике, да ли си био на послу?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, ја сам тај дан кухо, ја сам био кувар тај дан.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: А добро, био си кувар тај дан. То те и питам, да ли си био тај дан на послу?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесам, јесам. Био сам ја на послу.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми молим те, да ли је твоја синовка, кћерка од Иве Антоловића радила у кухињи?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Која Антоловић?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кћерка од брата Иве?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Његова жена није радила, не, његова супруга није радила у кухињи.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам те за његову кћерку. За кћер његову.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: За ћерку? Није она радила у кухињи, ја немам појма да је она радила у кухињи. Ја Вам могу рећ ко је радио у кухињи.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Паво реци ми молим те, јел се ти сећаш да је твој брат Иво био затворен 17-ог ноћ на 18-ти?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не знам, јел он живи у другој улици а ја у другој улици.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад си дошао на посао 18-ог ујутру?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ујутру на посао?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ја сам на посао ишо редовно.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: У колко сати то питам.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: А колко сати? Седам сати свако јутро. Нормално сам ја ишо на посао, као да то није ништа.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па јел си затекао затворене људе у дворишту те овај, дворишту механичарске радионице где су биле кухиње?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесам. Кад сам дошао на посао, људи су били ал сам ја кажем на претходној изјави да ми је један из паравојни јединица реко, навуци капу на очи да ништа не видиш и ошо у другу просторију, и леђа окренио.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си видео да је твој брат Иво био ту у том дворишту?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немам више питања. Хвала Паво.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од оптужених? Нема нико питања. Господине Антоловићу реците ми да ли сте Ви и у оно време становали у Крањчевићевој улици?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Ваш сусед код кога сте се склонили у подрум је ли он исто у Крањчевићевој улици?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте пре ових дешавања, пре напада на Ловас исто били кувар и где сте радили пре овога?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто сте били кувар у задрузи пре 10.10.?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ја сам био кувар, кажем Вам пре сам био кухар док ми овај, старац није умро кад је старац умро, онда сам ја отишо негде 25.-26.10., старац је умро и ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули а моје питање гласи откад сте Ви то постали кувар, јесте ли били кувар пре овог напада на Ловас? Шта сте радили пре?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Слушајте, ја кухар нисам нити имам кухарску школу, само мене су звали сви у селу «Кухар».

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вас поставио у то време да будете кувар?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Поставио ме Ђуро Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекао да треба да кувате за?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесте, тако је формирала се сутрадан радна јединица, чита он, чита, чита, кад је дошло до мене, мени је рекао само каже Антоловић Паво каже, рад у кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми за кога сте Ви то спремали храну у тој кухињи? За кога се то кувала храна?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па радиле су женске, мени помагале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, а за кога? Ко је јео ту храну?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога се кувала та храна у тој кухињи?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: А па та Вам се храна кувала и за паравојне јединице и за па за читаву војску што је била у Ловасу и Опатовцу. Ја сам за пар тисућа кувао људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми кажете, били сте тучени онај први дан 10.10-ог то кад је био напад, па сте изведени из тог подрума, били тучени. Је ли била Ваша жена тамо доведена у задругу?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је она била?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ја и жена и кћерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су оне биле кад сте Ви тучени?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Кад када сам пуштен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте тучени, кад су Вас тукли. Кажете, неки су Вас тукли.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Кад сам био тучен, био сам у задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биле су и оне тамо?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Нису биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ти људи који су Вас тукли, је ли су они Вас нешто испитивали? Шта су тражили од Вас?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Знате шта су они од мене тражили? Тражили су од мене ди је мој син? Код мене у улици су Вам баште и поља преко, ја кажем да је утеко. Они мени нису веровали него уперили пушку и пиштољ и говори истину или ћеш каже, више немамо времена. Е у тим је дошао Милан Девчић и казао је овако «не дирајте га, он није крив». И онда су ме одма пустили.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте саслушани у суду у Шибенику 22. априла, 22.4.1993.године, Ви сте тад изјавили да Вас је спасао од те ситуације неки, један човек којег не познајете.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па нисам, те паравојне јединице ниси могло ни познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Него у вези ове ситуације за коју тврдите данас а то сте тврдили и раније да Вас је Милан Девчић спасао, а први пут кад сте саслушани у Шибенику, рекли сте да Вас је спасио неки човек кога не познајете. Је ли можете да нам објасните ту разлику у Вашем казивању?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па не познаш га, што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сад не познајете а Милана Девчића познајете?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па видите, мене је спашавао Милан Девчић и спашавао ме Миленко Рудић.А ови су други имали своје послове па су радили даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја Вас питам зашто сте у суду у Шибенику изјавили да Вас је неки непознати човек спасао?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не? Да ли то нисте изјавили или како да протумачим? Овде у записнику је тако констатовано да сте изјавили да Вас је неки непознати спасао.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ма сви су они били непознати, не можеш ти њи познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде сте такође изјавили на овом записнику пред тада Окружним судом у Шибенику, кажете; такођер, а као што сам већ реко нитко од ових наоружаних људи није био из села, бар они које сам ја имао прилике видети, већ су то били странци, међутим, очито са точним пописом кућа које треба срушити.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па све и јесу били странци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Али мене занима ово Ваше сазнање да су имали тачан попис кућа које треба срушити. Да ли је било рушења кућа и одакле знате ово да су они имали?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Није било. Било рушења кућа тај дан 10.10-ог није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: После тога није било, ја сам отишо и изашо ван 26.12-ог за Загреб. Тај дан нису куће никако рушите докле год сам ја био куће нису рушите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је почев од напада па у тих десетак дана било рушења кућа? Паљења кућа?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједна кућа није ни срушена ни спаљена?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не. После напада нико није ни палио ни рушио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на дан напада? Да ли сте видели да је нека кућа спаљена?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: А једна је кућа добила доле минобацачке гранате, то једна кућа. А кад су куће рушене, то нико не зна, јел пазите, ја не могу знати кад су куће рушене ради тога, свој сам посо имо, и кад је полицијски час, дођеш кући и никуда више из дворишта а шта се ноћу дешавало, то не зна нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли су у селу постојале неке пропуснице за кретање кроз село?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесте. Морале су бит пропуснице, ако немаш пропусницу не можеш ић никуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми где су се добијале те пропуснице?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се добијале? Ко је давао те пропуснице?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па те су се пропуснице давале у Мјесном уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Је ли знате? Да ли је то био неки мештанин Ловаса, па давао пропуснице или?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па кажем, ко ће се то сад сећат ко је давао пропуснице, то је било давно, то већ двадесет година, углавном давали су пропуснице онда си мого ић куд си хтео, не куд си хтео, него само на ову страну куда си моро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Живан Антоловић је ли то Ваш стриц?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живан Антоловић, гробар, је ли то Ваш стриц?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да, то је мој стриц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате околности под којима је он страдао?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули како је он страдао у овим несретним дешавањима?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Ја сам био на послу ја не знам како је он настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад ни после сазнали како је, то Вам је стриц?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, нисам, чујте, ми нисмо смели од куће кад дође час никуда кретати се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у овим догађајима Ви сте били у селу ко је ту био власт у селу, ко је ту био главни у том селу тад?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Чујте, то се не зна ко је ту био главни, то Вам је било распуштено све. Ту се није знало ко је командовао ко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пуномоћник оштећених, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тог дана на дан напада након што сте изведени из подрума, да ли су до задруге одведени само мушкарци или и жене и деца са вама су отишли до задруге?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Кад, 10.10.?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Па 10.10. смо ми негде око четири сата били истерани из подрума.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су, кажем, и жене и деца са вама били одведени до задруге?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Да ли сте ту испред задруге видели неког од мештана Срба?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, нисам ја видио од њих никога, то вам је било само паравојне јединице, ништа друго, а ко је тамо командово ко није то се не зна.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је тог дана била претрешена Ваша кућа, да ли је војска претресла кућу?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, моја је кућа остала читава док сам ја дошо само што је била хаварирана.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да је оптужени Љубан Деветак тад био и нешто друго осим директор задруге?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, примедба, питање садржи шта је био Деветак.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не. Ја Љубана нисам ни видио све док није посто директор задруге кад сам ја требао изаћи ван из села онда сам ишо њему да се обратим ја бих изашо, каже можеш слободно нико те ометати неће нигде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Тог 18.10. рекли сте да нисте, стицајем околности нисте видели људе затворене мештане ове у дворишту задруге Хрвате, а да ли сте видели након што су се они вратили након што су неки од њих вратили тог дана поподне значи кад су дошли у двориште задруге, да ли сте их видели тад?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте истог тог дана, пошто претпостављам да сте били у задрузи, јесте цео дан тај провели у задрузи у кухињи?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Да. Кад смо били заробити и дотерани у задругу кажем Вам тај дан смо дотерани, ту ноћ преноћили и сутра се дан читала радна јединица, ето кажем Вам игром случаја ја сам посто кувар али несуђени кувар, јер ја школе немам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли Вам је познато да је тог дана након што су они отишли из дворишта задруге из неког разлога опрано двориште задруге, да ли је неко прао то двориште водом?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Они су њих отерали али се то не зна куд су они ишли, то није нико знао, нег се то тек сутрадан чуло ди је ко био.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли можете још само да нам објасните разлог зашто сте Ви потписали ту изјаву пре него што сте отишли из Ловаса, потписали изјаву да своју имовину остављате општини САО Крајини, већ коме?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па то се морало ићи у опћину писати у Мјесни уред.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је ли то био услов да бисте напустили село?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, ја сам отишо сам слободно потписао за своју кућу, мене није нико натеро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а је ли Вам била потребна дозвола да изађете из села?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Не, само су нас пописали у аутобусу нас 45 је 26.12. изашло ван из села и ми смо отишли и нас нико није дирио ни у селу, а није нас нико дирио ни у Шиду. Само што сам добио

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

информацију од Милана Девчића да нам је најбоље ићи на Тузлу него игди кроз иједан крај.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање господине Антоловићу, јесте ли Ви рођени Ловашчанин?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте напустили 26.12. Ваше село?

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Слушајте, зашто сам напустио? Ја сам видио да тамо живота више нема и нема од тога ништа, бежи ван па како ти буде, не бежати, ја сам изашо, није ме нико истеро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питање нема више нико.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Антоловићу, захваљујем Вам се што сте се одазвали.

Сведок ПАВО АНТОЛОВИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да се одјавимо са Жупанијским судом у Вуковару. Слободни сте, можете што се тиче суда у Београду да напустите ту судницу. Режија, можемо да се одјавимо са Жупанијским судом у Вуковару, нема потребе.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а наставак одређује у дане 25.-29. октобра 2010. године, Устаничка 29, када је заказано испитивање сведока и то:

За дан 25. октобар 2010. године:
МАРА БАЛИЋ и АНА КУЗМИЋ

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 01. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

За дан 26. октобар 2010. године:

МАРИЈА ВИДИЋ и МАРИЦА ХОДАК

За дан 27. октобар 2010. године:

ЈЕЛЕНА КРАЉЕВИЋ и МАРИЈА ТУРКАЉ

За дан 28. октобар 2010. године:

ЛУЈА САБЉАК и ЈЕЛЕНА ПАЊИК

За дан 29. октобар 2010. године:

НАДА ЧЕХАЈИЋ и МИЛКА ЦРНОМРАТ,

све са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да поновим још једном ако неко нешто је пропустио Мара Балић, Ана Кузмић, Марија Видић, Марица Ходак, Јелена Краљевић, Марија Туркаљ, Луја Сабљак, Јелена Пањик, Нада Чехајић, Милка Црномрат.

Довршено у 10 часова и 34 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА